

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobkyně: N. M.**, zastoupena JUDr. Jarmilou Bajerovou, advokátkou se sídlem Matiční 730/3, Ostrava – Moravská Ostrava, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2008, č. j. OAM-695/VL-07-11-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 10. 2010, č. j. 61 Az 81/2008 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni stěžovatelky JUDr. Jarmile Bajerové, advokátce se sídlem Matiční 730/3, Ostrava, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) ze dne 1. 10. 2010, č. j. 61 Az 81/2008 - 28, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2008, č. j. OAM-695/VL-07-11-2008. Tímto rozhodnutím byla jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta její žádost o udělení mezinárodní ochrany.

V kasační stížnosti podané k poštovní přepravě dne 20. 10. 2010 stěžovatelka uvedla, že „ze strany krajského soudu došlo k pochybení, které lze podřadit pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), c) d)“ a obrací se proto na Nejvyšší správní soud se žádostí o přezkum napadeného rozsudku. Současně stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Této žádosti krajský soud vyhověl a usnesením ze dne 2. 12. 2010, č. j. 61 Az 81/2008 - 50, ustanovil stěžovatelce zástupkyni JUDr. Jarmilu Bajarovou. Tímto usnesením současně ustanovenou zástupkyni stěžovatelky vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce opravila a doplnila kasační stížnost žalobkyně ze dne 20. 10. 2010, a to tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podávána a zároveň uvede, kdy bylo stěžovatelce doručeno napadené rozhodnutí krajského soudu. Součástí usnesení je rovněž poučení o tom, že nebude-li ve stanovené lhůtě podání stěžovatelky doplněno a opraveno, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který může řízení o tomto podání odmítnout.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že ustanovená zástupkyně stěžovatelky ve stanovené lhůtě doplnila kasační stížnost tak, že uvedla, že napadá rozsudek krajského soudu ve všech jeho výrocích a má za to, že jsou dány stížní důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V podrobnostech odkázala na podanou kasační stížnost a její doplnění a navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pokud je podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení soudu vyzývajícího k odstranění vad, jak tomu bylo učiněno i v posuzovaném případě. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady ani k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat, neboť chybějí základní náležitosti podání, které brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. V takových případech se jedná o nedostatek podmínek řízení, který nebyl ani přes výzvu soudu odstraněn.

Stěžovatelka v kasační stížnosti ani v jejím doplnění neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by mohl zdejší soud ve vztahu k napadenému rozsudku posoudit. Obecně přitom platí, že z kasační stížnosti musí být seznatelné skutkové okolnosti, které se vztahují přímo k osobě stěžovatele a které považuje za relevantní ve vztahu k jím tvrzenému porušení práva, které má za následek nezákonnost napadeného rozsudku. Stěžovatel je rovněž povinen soudu, i přes aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, ozřejmit alespoň v hrubých obrysech svůj právní názor na věc tak, aby soud mohl vymezit, ve vztahu k jakým právním

předpisům se bude jeho přezkum vztahovat (srov. rozsudek rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publikovaný pod č. 2162/2011 Sb. NSS, dostupný rovněž na www.nssoud.cz). V dané věci však kasační stížnost nesplňuje požadavky stanovené zákonem, neboť neobsahuje žádné konkrétní právní ani skutkové okolnosti, z nichž stěžovatelka dovozuje nezákonnost napadeného rozsudku krajského soudu.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, č. j. 3 Ads 2/2006 - 202). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatelky obsahuje vady, které prostřednictvím své zástupkyně ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranila, brání skutečnost, že zmíněný nedostatek nebyl řádně odstraněn, projednání kasační stížnosti. O tom byla stěžovatelka ve shora specifikovaném usnesení krajského soudu řádně poučena. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Ustanovená zástupkyně stěžovatelky JUDr. Jarmila Bajarová, advokátka se sídlem Matiční 3, Ostrava - Moravská Ostrava, doložila zdejšímu soudu dne 1. 3. 2011 vyúčtování nákladů právního zastoupení stěžovatelky. Ustanovená zástupkyně si nárokuje odměnu a hotové výdaje v celkové výši 5760 Kč, spočívající v jednom úkonu právní služby dle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v hodnotě 2100 Kč (převzetí a příprava zastoupení), dále jednoho úkonu právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, taktéž v hodnotě 2100 Kč (doplnění kasační stížnosti), plus náhradu hotových výdajů dle § 13 advokátního tarifu ve výši 600 Kč. JUDr. Bajarová je plátcem daně z přidané hodnoty, proto k uvedeným částkám připočetla i 20 % daně z přidané hodnoty ve výši 960 Kč.

Zástupkyně byla stěžovatelce usnesením krajského soudu ustanovena pro ochranu jejích práv, neboť stěžovatelka prokázala, že nedisponuje dostatečnými finančními prostředky na to, aby byla schopna ze svých zdrojů hradit náklady na zástupce z řad advokátů. V řízení o kasační stížnosti je zastoupení stěžovatele advokátem jednou z podmínek řízení (srov. § 105 odst. 2 s. ř. s.). Povinností ustanoveného zástupce je v takovém případě chránit zájmy klienta a poskytovat mu odbornou právní pomoc, za kterou náleží odměna a náhrada hotových výdajů

hrazená státem (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud je však nucen konstatovat, že ustanovená zástupkyně stěžovatelky této své povinnosti nedostála.

Nelze přitom pominout, že se jedná o řízení ve věci přezkumu rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, kdy stěžovatelka je cizinka, neovládá český jazyk, natož aby se orientovala v právním řádu České republiky. Ustanovená zástupkyně nedoplnila kasační stížnost dostatečným způsobem a v přímém důsledku toho byl Nejvyšší správní soud nucen kasační stížnost pro neprojednatelnost odmítnout. Vyúčtovaná činnost zástupkyně stěžovatelky proto nemůže být považována za činnost směřující k ochraně práv stěžovatelky, potažmo za úkony právní služby.

JUDr. Bajerová je vedena v seznamu advokátů přijímajících zastoupení *ex officio* a z toho důvodu byla krajským soudem ustanovena zástupkyní stěžovatelky pro toto řízení. Při přijímání zastoupení *ex officio* by si každý advokát měl být vědom skutečnosti, že přidělení klienti spoléhají na jeho právní pomoc, k níž je určen a kterou by měl řádně a v jejich zájmu poskytnout. V žádném případě proto nelze v posuzované věci tolerovat, že ustanovená zástupkyně stěžovatelky téměř ignorovala výzvu soudu na doplnění kasační stížnosti i přesto, že následky nedostatečného doplnění kasační stížnosti jí jako osobě s odborným právním vzděláním musely být zřejmé, nadto o nich byla i řádně poučena. O to více je zarážející, že ustanovená advokátka zdejšímu soudu předložila pregnantní vyúčtování nákladů řízení, aniž by se stejnou pečlivostí přistupovala i k sepisu doplnění kasační stížnosti.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, že ustanovené zástupkyni stěžovatelky odměnu za zastupování nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu